

princip, ſom vi erobrede ved Loven af 1867. Dette er en Erkjendſe af, at det ikke ſkulde være den fattigere Del af Befolkningen, der egentlig ſkulde bære Børnepligtsbyrden. Det ærede Medlem ſtillede, ſom ſagt, intet Forſlag, og hans Stilling under den fortsatte Behandling af Hærløven, ſom han kalder Danmark Lovſag, har været ſaaledes, at han har gjort ſit Yberſte for, at det blev ved de gamle Beſtemmelſer, der dels have militære Vanſeligheder, ſom for ham, der tillægger Sagen ſaa ſtor Betydning, maa have den ſamme Vægt ſom for os, men dels og navnlig have meget ſtore perſonlige Byrder. Og det gjør det ærede Medlem lige overfor den Krigsminiſter, ſom, uagtet man fra hans Side ſarner poſitive Indrømmelſer, dog ved enkelte Leiligheder her i Salen ved ſine Udtalelſer har ladet forſtaa, at han, navnlig med Henſyn til Befolkningens Byrder, vilde kunne gaa til Indrømmelſer, ſom ingen Krigsminiſter før ham. Det var Reſultatet af Hærløvsreſiſionen, ſom det ærede Medlem kom til. Ved Siden deraf ſtillede det ærede Medlem ingen Vædringsforſlag til Flaadeløven principalt, men derimod gif han ſubſidiært ind paa de meſt beſtefelige Vædringer og de direkte Forſlag . . .

Formanden (Krabbe): Jeg bliver nødfaget til at indſtyde den Bemærkning, at, hvad der er foregaaet i Udvalget, ikke er en berettiget Gjenſtand for Forhandling her. Det væſentlige Henſyn herved er det, at man bør værne om de foreløbige Standpunkter der, hvor de have deres Berettigelse, og det have de i Udvalgets Forhandlinger. Friheden i Udvalget vilde lide, hvis Standpunkter og Forſlag, ſom kun ere komne frem i Udvalget, men ikke i Thinget, bleve fremdragne her i Thinget.

Berg: Maa jeg gjøre den ærede Formand opmærksom paa, at det maa være en ſuldfærdig Miſforſtaaelse fra den ærede Formands Side. Jeg har ikke med et eneſte Ord talt om, hvad der er ſket i Udvalget. Jeg henholder mig til, hvad der foreligger i Betænkningen og Indſtillinger ved 2den Behandling, men har ikke ſagt et Ord om Udvalgets Protokol.

Formanden (Krabbe): Maaſte det ærede Medlem har fortalt fig. Det ærede Medlem ſpittede en Udtalelſe til Udvalgets Protokol, og jeg forſtod ogſaa det ærede Medlems ſidſte Udtalelſe ſaaledes, at det ærede Medlem her indledede en Dnitale af, hvad der fremdeles var foregaaet i Udvalget. Er dette ikke Tilfældet, glæder det mig, at der ikke her er nogen Anledning til Bemærkning.

Berg: Hvorledes det ærede Medlem har røgtet ſin Opgave, derom henviſer jeg til Udvalgsprotokollen; men det er dermed afsluttet, og der-

med mener jeg, hvor ofte og hvorledes det ærede Medlem har deltaget i Udvalgets Arbejder. Men hans Forſlag, Betænkning og beſlige, ſom jeg omtalte, det er Noget, der alſammen foreligger for Thinget i Indſtillinger og Betænkninger til 2den og 3die Behandling, og da det ærede Medlem har givet mig ſaa mange Raad og Advarſler og ladet mig høre for min Koſtbarhed i den ene og den anden Retning, antog jeg, at den ærede Formand ikke havde Noget imod, at jeg ſamtidig omtalte det, jeg nævnte, til Belyſning af det ærede Medlems Stilling, ſom jeg indrømmer er en meget betydelig Faktor her i Thinget og udenfor med Henſyn til diſſe Forhold.

Formanden (Krabbe): Den Forklaring, ſom nu fremkom fra det ærede Medlem, vil viſnok borttage ethvert Anſtød. Dengang det ærede Medlem fremdrog Forſlag, ſom det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) paa et tidligere Standpunkt havde gjort, blev det ærede Medlem forøvrigt heller ikke afbrudt; dette ſtete ſenere, og Grunden dertil var, at det ærede Medlem havde ſtøttet en Udtalelſe til Noget, der ſtod i Udvalgets Protokol, og at han ved nogle ſenere Udtalelſer syntes mig at ville komme ind paa Ting, der udelukkende berørte Udvalget. Da fandt jeg Anledning til at fremkomme med den Advarſel, jeg har fremſat.

Berg: Som ſagt, det er alſaa kun en Miſforſtaaelse. Jeg gaar dernæſt til det ærede Medlems Stilling til Flaaden, idet det ærede Medlem vil erkjende, at vor Stilling til denne Lov er meget forſkjellig. Selv om det ærede Medlem vil naae en Beſparelſe paa Hærløven, ſaa er det at ville naae det Et, et Andet er at kunne naae det, men jeg tænkte imidlertid, at, hvad man ikke kan naae ſinancielt, ſkal man ſaae Erſtatning for gennem Afſnapning af Børnepligtsbyrden. Det vil det ærede Medlem komme til at ſande med mig; naar vi komme ud til Befolkningen, og han vil ſpørge ſine Venner: Hvad ville I helſt, enten f. Ex. 30—40 Dages Gjenindkaldelſe — nu 120 Dage —, eller det ſinancielle Beløb 2—300,000 Kr. fra eller til, ſaa ville de 60 ja 70 pCt. af hans Vælgere ſige: Naar det ſtiller fig ſaaledes, min Ven, ſtaf os da fri for forſat Gjenindkaldelſe, og i den Hænde vil jeg ſige det ærede Medlem, at, naar jeg gaar til Fællesudvalg, gaar jeg der aldrig ind paa Forſlag, ſom ikke i den Hænde yde Befolkningen perſonlige Lettelſer i langt højere Grad, end det vil ſvare til de Udgifter, det forholdsvis kommer til at dreie fig om efter det ene eller det andet Forſlag. Alſaa, min Stilling vil i den Hænde blive anderledes end det ærede Medlems; hans Stilling vil blive omtrent 8½ Million plus den nuværende Hærbude, og min Stilling vil blive ſinancielt omtrent det, ſom vi rimeligviſ